

Finansministeren (Brandes): Jeg har ikke tvivlet om, at min Kollega, Hr. Christensen, vilde stille sig saaledes, som han nu har gjort. Jeg har derfor ogsaa tilladt mig at henvise til hans Stilling til Lovforslaget, alene ud fra den Begrundelse, at der ogsaa indenfor Partiet Venstre var forskellige Meninger om Sagen. (Afbrydelse af J. C. Christensen). Ministeren siger, at det ikke var for min Skyld, han udtalte sig, men for at andre ikke skulde misforstaa hans Stilling, men jeg har jo Lov til at slaa fast, at saadan er Stillingen, og stadig opfordre den ærede Ordfører for Venstre til at bøje sig for de Argumenter, som ganske sikkert begrundes Hr. Christensens Stilling i denne Sag.

Jeg har i øvrigt forlangt Ordet for at sige til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at han paa ingen Maade kan sammenstille mulige Bestemmelser om Luksusbeskatning eller Beskatning af lignende Art, som skulde være gældende for lang Tid eller vedtages som varige, med den Tillægsafgift paa Spiritus, vilige har vedtaget, thi det er dog klart, at man ikke kan tænke sig som varig en Beskatning af lignende Art, hvor man sætter Afgiften lig Varens Detailpris. Selv i sine vildeste Fantasier om, hvad en Luksusbeskatning kan give Staten, kan det ærede Medlem dog ikke tro, at man kan tage denne Tillægsafgift som Grundlag. At den har kunnet gennemføres, skyldes de ganske overordentlige Omstændigheder, der begrundes den, hele Tilstanden her i Landet; men at man skulde kunne foreslaa en lignende Beskatning paa andre Varer og derved komme op til en lignende Indvinding for Statskassen, kan det ærede Medlem dog ikke selv tro.

Wenzel Neergaard: I Anledning af de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister fremsatte overfor mig, dels i Anledning af mine Ændringsforslag og dels overfor mine Udtalelser under Omtalen af disse, skal jeg først takke den højtærede Finansminister for de Udtalelser, han fremsatte med Hensyn til mit Ændringsforslag Nr. 3, som tilsigtede at unddrage fra Merindkomstskatten den Merindkomst, som stammer fra den ekstraordinære Skovhugst. Efter de Udtalelser, som den højtærede Minister herom fremsatte, vil jeg anse Ændringsforslaget som overflødig og føle mig fuldstændig tilfreds med den Fortolkning, som den højtærede Finansminister gjorde gældende. Mine andre Ændringsforslag omtalte den højtærede Minister paa

en Maade, som lod mig formode, at det i og for sig ikke skyldtes Mangel paa Sympati for disse Forslag, men finansielle Grunde, at den højtærede Minister ikke kunde slutte sig til dem. Da vi fra vor Side ikke ønsker, at disse Ændringsforslag kommer til Afstemning her i Tinget, men har et Haab om, at de muligvis kan blive taget op til fornyet Drøftelse under Behandlingen i det andet høje Ting, skal jeg herved tillade mig at tage samtlige af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 3 og 13 er tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Wenzel Neergaard: De almindelige Udtalelser, jeg fremsatte, og hvori jeg omtalte Muligheden af at gaa til en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, synes Finansministeren at lægge noget mere ind i, end det egentlig var min Hensigt selv at lægge i dem. Min Hensigt var kun at udtale, at jeg ikke kunde tænke mig, at Gennemførelsen af forhøjede Jernbanetakster vilde stille sig saa vanskelig, som det synes at være Tilfældet i Øjeblikket, hvis man fra Landstingets Side indtog det Standpunkt, at man sagde: Vi gør Forhøjelsen af Jernbanetaksterne til en Betingelse for disse Lovforslags Vedtagelse — uden at jeg dermed i nogen Maade vil antyde, at Landstinget vil indtage en saadan Stilling. Jeg vilde være saa meget mindre betænkelig derved, som jeg i Virkeligheden har Anledning til at formode, at den højtærede Finansminister ifølge sine egne Udtalelser betragter en Forhøjelse af Jernbanetaksterne som en Nødvendighed, idet den højtærede Finansminister under Behandlingen af Lovforslaget om en ændret Affattelse af Loven om Oprettelsen af en Hypotekbank i Landstinget den 12. Januar i Aar netop under Omtalen af Overdragelsen til Hypotekbanken af Obligationer, som var udstedte af Trafikministeriet, udtalte følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Men dette skal jo ogsaa forstaaes saaledes, at man paalægger Statsbanerne den Pligt at forrente og afdrage disse Obligationslaan. Nu kan ærede Medlemmer nok sige, at det er dog Staten alt sammen, men hvis man overhovedet vil have en forretningsmæssig og normal Styrelse af Statsbanerne, er det jo ikke urimeligt, at man paalægger Statsbanerne en saadan Forrentning og et saadant Af-